

---

# Dva důvody, proč nesmí soukromé peníze rozhodovat na akademické půdě

---

## Dva důvody, proč nesmí soukromé peníze rozhodovat na akademické půdě

24.4.2012 LIBERECKÉ LISTY Strana 10 Liberecké listy, autor: Jaroslav Čížek

Co si to na těch vysokých školách dovolují?

Rektální alpinismus aneb Neposlušné odstavíme

V Liberci se v praxi projevilo nebezpečí možného vlivu na chod státních vysokých škol. Dva exemplární příklady ukazují, oč by se mohli případní sponzoři škol a politici snažit.

Jen poustevník žijící kdesi v šumavských hvozdech by nevnímal realitu posledních měsíců. Vzniká jedna iniciativa za druhou, protesty v ulicích se stávají běžným jevem. Příčiny tohoto stavu rozebíráme s některými osobnostmi Liberecka na jiném místě vydání, v Senátu Listů.

I tento stav je ale příčinou hysterického chování mocných finančních a korporátních skupin a některých politických stran. Kdyby mohly, nejrady by si všechny koupily nebo zahaly do kouta. Cení zuby na kritiky a volí metody zastrasování a dávání najevo, jak moc mocní jsou.

Zatím tato taktika, jak si udržet vliv a moc, platí jen částečně, ale co bude za čas? Nemůže to přerůst v cosi, co by z vlivných a mocných vytvořilo absolutně nedotknutelné? A mohli by s tím začít hned na začátku, formováním správných názorů mladé generace už na vysokých školách. Stačí, když nad nimi získají vliv. Jak?

Třeba postupným zkomericializováním vysokých škol. Začátek tohoto neblahého jevu lze vysledovat ve snahách zavedení školního a ve snahách přivést do vedoucích orgánů VŠ soukromé peníze a sponzory. Tak by se dal postupně vybudovat vliv určitých skupin na výběr vyučujících profesorů a na to, co by mladým lidem vtloukali do hlav, a jak by vytvářeli jejich světobzor.

Zdá se to přitažené za vlasy? Připomíná to ideologické tažení vládnoucí strany z dob minulých? Že tato dedukce má svá opodstatnění dokládají dva případy ze začátku letošního roku. Dva případy, které zřejmě neměly v polistopadové historii českého vysokého školství precedent. Diletanti proti architektovi O tom, že centrum Liberce bylo v posledních letech téměř zlikvidováno neúměrnou výstavbou nákupních galerií, jsme v Listech psali mnohokrát, a uváděli jsme i důsledky, které to do budoucna nese.

Likvidace přirozeného centra života v ulicích Pražská a Moskevská, likvidace malých obchodníků, je zřejmá už nyní. Nejvíce k tomu přispěla dostavba obchodního domu Forum, která navíc necitlivě a fatálně zasáhla do tváře dolního centra Liberce, zkazila jedinečný výhled na Ještědský hřeben a značně pošramotila dojem z architektonicky zajímavé první části Fora.

Právě podobné kritiky se dopustil v knize Střed Liberce v proměnách staletí kolektiv autorů z Technické univerzity Liberec. A to neměl dělat.

Pošval proti sobě nejvlivnějšího libereckého architekta Radima Kousala, který je architektonicky zodpovědný za současnou tvář Fora. Hádky mezi studenty a pedagogy TUL a architektem Kousalem vypukla už při představení knihy v únoru. Nutno říci, že drtivá většina přítomné veřejnosti dala jasně panu architektovi najevo, co si o současné podobě centra města myslí.

Radim Kousal odbornou monografií nese jen velmi těžko. Raněná ješitnost a zpochybňování jeho lukrativní zakázky dostoupily té míry, že neodolal a napsal stížnost rektorovi TUL.

Autory studie označuje za nevzdělance a diletanty, text za bulvarizující a plný smyšlenek. Naznačuje, že studie byla vytvořena na objednávku a neštítí se takových výrazů jako je „rektální horolezectví“. Pan architekt Kousal musel být tedy notně naštván...

Na závěr vyzývá rektora TUL, aby dohlédl na to, aby podobné práce na univerzitě již nevznikaly a žádá opatření, která tomu zamezí.

Reakce rektora Zdeňka Kůse na sebe nenechala dlouho čekat. Mimo jiné pan rektor píše: „Osobně se nedomnívám, že vše nové, co bylo v Liberci postaveno, je skvělé a funkční a stejně tak zdaleka nelituji všech budov, které byly v nedávné minulosti zbourány.“

Vážený pane architektu, doby, kdy bylo možno člověku vnucovat jediný takzvaně správný názor, jsou našťastí pryč a já věřím, že se nevrátí. Nemám vůbec v úmyslu bránit studentům a mladým zaměstnancům, aby vyjádřili svůj názor na stavby, které nás v Liberci obklopují. Zejména, když se jedná o objekty, na jejichž vzhled či funkčnost není dnešní názor nejen laické, ale i odborné veřejnosti zdaleka jednoznačný. Ať už je jejich autorem kdokoliv.“ K této odpovědi není žádný komentář třeba.

Rebel na Univerzitě Karlově

Druhým případem, jak napsaným přes kopírák, je třístránková stížnost společnosti Syner na doktora Jaromíra Baxu, někdejšího ekonomického náměstka exprimátora Jana Korytáře. Jaromír Baxa je doktorandem Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy a vyučujícím na katedře makroekonomie a ekonometrie.

I Jaromír Baxa si dovolil kritizovat „mocné“. Přesně před rokem zveřejnil studii pod názvem: Propojení politiky a businessu: Liberec a Syner, kde poukazuje na propojení stavební společnosti s politiky za ODS a na další souvislosti s realizací veřejných zakázek.

Tento materiál vznikl v době jeho působení na liberecké radnici a jakkoliv by si to šéfové Syneru přáli, nikdy jej nespojoval se svým působením na UK, stejně jako s tím nikdy nespojoval svou politickou či občanskou angažovanost.

Také v tomto případě Syner označuje studii za diletantskou, špatnou, nehodnou žáka střední školy, bezduchou a bezobsažnou slátaninu. Firma neopomíná vyzvednout svojí ekonomickou sílu a zdůraznit, jak významným zaměstnavatelem je. Jednatelé Syneru Martin Borovička a Petr Myška mají důvodné pochyby o kvalitě absolventů Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, kde Baxa působí. Celou obsáhlou stížností, která nepostrádá charakter kádrového posudku, se line akcent na propojení občanských aktivit Jaromíra Baxy s jeho působením na univerzitě.

Syner naznačuje, že Baxa nemá na univerzitě co dělat a podotýká, že jako jedna z největších stavebních společností u nás je nadále připravena své pochybnosti o jeho kvalitách s vysokou školou komunikovat. Naznačuje též, že setrvání Jaromíra Baxy na UK se neslučuje se snahou této instituce být v klubu prestižních vysokých škol Evropy.

Rektor Univerzity Karlovy v Praze odpověděl jednatelům Syneru na začátku března. „PhDr. Jaromír Baxa se ve svých komunálních funkcích angažuje jako soukromá osoba, nikoliv jako člen akademické obce UK ... Využívá tedy svých zákonných práv...., příliš nerozumím tomu, proč jsem adresátem tohoto upozornění... Vyslovujete pochybnosti nad úrovní některých studijních programů Fakulty sociálních věd UK i o kvalitě absolventů... Protože Vaše zpochybnění je „založeno“ výhradně na osobě PhDr. Jaromíra Baxy, dovolím si ho bez dalšího odmítnout,“ píše ve své odpovědi rektor Univerzity Karlovy v Praze Václav Hampl.

Ani v tomto případě není moc co dodat. Jen tolik, že zatím podobné snahy ovlivnit vedení vysokých škol nemají šanci na úspěch. I z těchto důvodů vyhlásili studenti Týden neklidu, přidali se k odborářské demonstraci v Praze, i proto vznikla iniciativa ProAlt.